

USTAWY
DOMU OCHRONY

DLA

BIEDNYCH DZIATEK.

POZNAŃ.

Czcionkami N. Kamińskiego i Spółki.

—
1844.

USTAWY

DO UCHWALENI

W ZAKRESIE

19162

WARSZAWA

Wydawnictwo M. Książkiewicz i S. K.

1911

§. 1.

Zapobiegając wielokrotnym a często bolesnym nader przypadkom, które z opuszczenia dziełek, pod dozorem szkólnym jeszcze nie zostających, mimo winy rodziców całodzienną pracą poza domem zajętych, wynikają, Ochrona dla biednych dziełek ma oraz to powołanie: by młodocianne a ku wszystkiemu skłonne jeszcze usposobienia dziecięce od samój zaraz kolebki chronić od złych narowów a rozwijać w kierunku normalnym t. j. takim jaki nam natura istoty ludzkiej, tudzież moralności chrześcijańskiej zasady wskazują.

§. 2.

Cel tak zbawienny może tylko najrzewniejsze obudzić współczucie w sercach na dobro ludzkości wylanych, nad jój niedolą bolejących i do poświęceń dla jój dobra zawsze gotowych. Ochrona zatem słuszne ma prawo liczyć na wsparcie dostateczne od publiczności i na ofiary wszelkiego rodzaju, z którychby jój fundusze płynęły; a mianowicie obraca też wzrok swój błagający na towarzystwa w celu zabawy, a razem i dobroczynności związane; na talenta prywatne w zaciszu pielęgnowane a nagłos cierpiącej ludzkości publicznie wystąpić gotowe; na tkliwe serca gospodyń rzędnych, które tak z czasu jako i odzieży lub wiktuałów oszczędzonych, nieść pomocy biednym dziatkom z pewnością nie omieszkają.

Ochrona zatem przyjmować będzie:

1) Składki stałe.

2) Zapisy testamentowe, stósownie zabezpieczone.

- 3) Ofiary dobrowolne, jakiegokolwiek rodzaju i jakiegokolwiek bądź ilości.
- 4) Wpływy nadzwyczajne z koncertów, loteryi fantowych, teatru amatorskiego i innych zabaw publicznych na dochód Ochrony dawanych.
- 5) Wpływy ze skarbon po oberzach, cukierniach i księgarniach zaprowadzonych.

§. 3.

Wszystkie te wpływy w osobnej księdze zamieszczone, drukiem ogłaszane będą w sprawozdaniach rocznych.

§. 4.

Prześwietna kapituła katedry tutejszej ofiarowała na lokal Ochrony całe dolne miejsce w Psalteryi, przy kościele Śtój Maryi położonej bezpłatnie na lat sześć, gdzie na koszt Ochrony już sala dla dzieci stósownie urządzoną została.

§. 5.

Ofiarami dobroczynności publicznej, tudzież kierunkiem całej Ochrony zawiadywać będzie Naczelną Opieką Ochrony, złożona:

- 1) z Protektórki głównej;
- 2) ze sześciu Opiekunek;
- 3) z Prezesa, Zastępcy jego i Wiceprezesa;
- 4) z czterech Opiepunów czynnych.

§. 6.

Protektórka i Opiekunki zajmować się będą:

- 1) Obmyślaniem sposobów ku wydoskonaleniu pierwotnego zakładu zmierzających; niemniej radzić będą nad sposobami pomnożenia dochodów Ochrony.
- 2) Zbieraniem dobrowolnych ofiar, czy to na raz jeden, czy też kilkakrotnie w oznaczonych czasach.
- 3) Z kolei dozorem głównym nad salą ochrony, jój spiżarnią, kuchnią i skarbcem.

§. 7.

Opiekunów zaś obowiązkiem będzie :

- 1) zbierać się pod przewodnictwem Prezesa stałego na obrady dobra Ochrony dotyczące, raz w tydzień. (Komplet w razach zwyyczajnych już 3 Członków zebranych stanowi);
- 2) zbierać attesta i metryki od Rodziców lub Opiekunów biednych dzieci i przedstawiać je na Sessyi;
- 3) trudnić się administracją budynku, kassy, i potrzeb Ochrony.

§. 8.

Dla ciągłego dozoru, pielęgnowania i bawienia lub uczenia zgromadzonych dzieci. Opieka ustanowi pod tytułem Ochmistrzyni zamieszkałą w Ochronie niewiastę, która obok doświadczenia w chowaniu dzieci łączyć będzie naukę w podobnych instytucjach potrzebną z charakterem pewnym, moralnym i łagodnym.

Jój głównym obowiązkiem będzie: przez cały dzień ścisły nad dziećmi Ochrony mieć dozór, rozwijając jednocześnie ich umysł i siły fizyczne w właściwszy sposób.

§. 9.

Do pomocy Ochmistrzyni, prowadzenia kuchni i innych gospodarskich potrzeb, przyjmować się będą do Ochrony osoby takie, któreby miały intencją wykształcenia się na przyszłe Ochmistrzynie Ochrón po wsiach lub na doświadczone nianki do dzieci; do posług zaś gospodarskich przyjętą będzie kucharka, a w miarę potrzeby może i druga służąca.

§. 10.

Dzieci do Ochrony przyjęte codziennie oprócz Niedzieli i Świąt będą miały:

- 1) dozór najściślejszy; w sali, zimą ogrzanój, latem na wolném powietrzu;

- 2) zabawę urozmaiconą w sposób najwłaściwszy;
- 3) pożywienie skromne mianowicie w południe;
- 4) w razie gwałtownej potrzeby i odzież częściową.

§. 11.

Przyjmowane zaś będą:

- 1) dzieci od 3ch do 7miu lat wieku liczące, a zdrowe;
- 2) sieroty;
- 3) dzieci rodziców biednych, ale rządnych i stałe zamieszkanie mających;
- 4) za dosłaniem attestu ubóstwa, i metryki dziecięcia.

§. 12.

Rodziców lub krewnych i opiekunów dzieci obowiązkiem będzie:

- 1) każdego dnia, wyjąwszy Niedzielę i Święta, zasilwszy w domu dziecię śniadaniem,

przyprowadzić je lub przysłać zrana do Ochrony: wymyte, wyczesane, i jak możliwa najczyściej ubrane;

2) każdego wieczora, w oznaczonym czasie, dziecię odebrać czyli odprowadzić do domu.

§. 13.

Tracą zaś dobrodziejstwa Ochrony rodzice lub opiekunowie dziecięcia, którzyby do przepisów tych ściśle się niestósowali, t. j.:

a) jeśliby dziecko bywało nieumyte, nieuczesane, lub nieschludnie ubrane;

b) jeśliby w oznaczonym czasie nieregularnie bywało z Ochrony odbierane;

c) jeśliby bez powodu dostatecznego przez tydzień do Ochrony niebyło posyłane,

§. 14.

W razie choroby, dziecko pod opieką Ochrony zostające w domu rodzicielskim złożone, odbierać będzie od tejże opieki bezpłatnie pomoc lekarską.

§. 15.

Otwarcie tak urządzonego domu Ochrony dla biednych dzieciek nastąpi z dniem 1. Stycznia 1844 roku. Bodaj ten pierwszy wzór podobnego zakładu w prowincyi naszój, znalazł jak najprędsze rozpowszechnienie po wsiach i miasteczkach, gdzie bieda i niedozór daleko większą liczbę niewinnych marnie pożera dzieciek, a urządzenie Ochrony z nieporównanie mniejszym połączone jest kosztem, niżeli w Poznaniu.

